

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER

Świat profesjonalnej wiedzy

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 1 styczeń 2012

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

- Przydomowe oczyszczalnie ścieków – nabór wniosków w 2012 roku 1
- Propozycja nowego projektu programu LIFE 2
- Planowane terminy naboru wniosków 5

■ Porady prawne

- Opłaty za korzystanie ze środowiska 5
- Opłata za umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym 6
- Opłaty i kary za usuwanie drzew i krzewów 8

■ Temat numeru

- Zmiany w zasadach finansowania i rozliczania publicznych kampanii edukacyjnych 9

■ Finanse

- Gospodarowanie odpadami innymi niż komunalne, w szczególności niebezpiecznymi 12
- Dofinansowanie z NFOŚiGW II osi priorytetowej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 13
- Efektywne wykorzystanie energii – nabór wniosków już w styczniu 15

§ Aktualności

Przydomowe oczyszczalnie ścieków – nabór wniosków w 2012 roku

Od 2 stycznia można składać wnioski w ramach programu priorytetowego „Dofinansowanie przydomowych oczyszczalni ścieków oraz podłączeń budynków do zbiorczego systemu kanalizacyjnego”.

Program ma na za zadanie wesprzeć finansowo samorządy w wypełnieniu wspólnotowego obowiązku – zapewnieniu do 2015 roku wysokiego poziomu oczyszczania ścieków komunalnych powstających na obszarach wszystkich aglomeracji.

Tam, gdzie już jest lub ma powstać zbiorcza sieć kanalizacyjna, Fundusz pomoże podłączyć do niej większą liczbę gospodarstw domowych. Tam, gdzie gęstość zaludnienia sprawia, że budowa kanalizacji nie byłaby opłacalna ekonomicznie – Fundusz dopłaci do budowy przy-

domowych biologicznych oczyszczalni ścieków.

W 2012 roku alokacja została zwiększona o 30 mln zł od wstępnie planowanej i wynosi 46 mln zł. Tylko 2 stycznia złożonych zostało 15 wniosków, a kolejne napływają codziennie.

WAŻNE!

Warunkiem ubiegania się o dofinansowanie jest zebranie przez wnioskodawcę deklaracji od minimum 50 podmiotów gotowych na przystąpienie do programu.

Budżet programu wynosi 300 mln złotych do końca 2015 r. Wnioskodawcy – gminy lub spółki komunalne – mogą otrzymać 45% dotacje oraz pożyczki w wysokości kolejnych 45% kosztów kwalifikowanych inwestycji. Końcowymi odbiorcami pomocy są osoby fizyczne.

Pamiętaj! 31.01.2012 r. upływa termin wnoszenia opłat i sprawozdań związanych z korzystaniem ze środowiska!

Szanowni Państwo!

Z przyjemnością przekazuję w Państwa ręce pierwszy w tym roku numer serwisu informacyjno-doradczego „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

W grudniu KE zgłosiła wniosek rozporządzenia, ustanawiającego nowy Program na rzecz środowiska i klimatu LIFE na lata 2014-2020. W aktualnościach informujemy również o progra-

mie „Dofinansowanie przydomowych oczyszczalni ścieków oraz podłączeń budynków do zbiorczego systemu kanalizacyjnego”.

Opłaty za korzystanie ze środowiska oraz za umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym omówione zostały w dziale Porady prawne.

Tematem numeru są zmiany w zasadach finansowania i rozliczania publicznych kampanii edukacyjnych.

W dziale Finanse informujemy o naborach wniosków m.in. na dofinansowa-

nie rozwoju systemów gospodarowania odpadami innymi niż komunalne, w szczególności niebezpiecznymi.

Zachęcam do zapoznania się z pozostałymi artykułami. Wierzę, że informacje zawarte w tym numerze spełnią Państwa oczekiwania i okażą się pomocne w pracy.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Anna Podgórska

Redaktor odpowiedzialny
e-mail: podgorska@dashofer.pl

Nabór wniosków prowadzony jest w trybie ciągłym, aż do wyczerpania (zakontraktowania) wszystkich środków przewidzianych na ten rok. Więcej informacji znajdą Państwo na stronie www.nfosigw.gov.pl. ■

Redakcja

§ Aktualności

Propozycja nowego projektu programu LIFE

12 grudnia 2011 r. Komisja Europejska zgłosiła wniosek Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Europy, ustanawiający nowy Program na rzecz środowiska i klimatu LIFE na lata 2014-2020. Nowa edycja programu ma mieć budżet w wysokości 3,2 bln euro. Wniosek czeka na zatwierdzenie przez Parlament Europejski i Radę Europy. Program ma być lepiej zorganizowany, bardziej strategiczny, a jednocześnie uproszczony oraz bardziej elastyczny.

W tytule XX Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określono cele UE w stosunku do środowiska naturalnego. Instrumentem pozwalającym na realizację tych celów jest program Life, będący

katalizatorem realizacji i włączania tych celów do polityk i praktyk państw członkowskich.

Life pomaga także koordynować różne źródła finansowania i zapewnia finansowanie w zakresie środowiska i klimatu tam, gdzie nie jest jeszcze ono przewidziane.

Nowa edycja programu Life, jak zapewnia Komisja Europejska (KE), będzie miała wzmocnioną strukturę, ma być bardziej strategiczna, z uproszczonymi działaniami i większą elastycznością. Definicje zakresów priorytetowych będą dokładniejsze. Przy jej opracowaniu brano pod uwagę poprzednie doświadczenia i konsultacje publiczne.

Czym się wyróżnia nowa edycja?

Propozycja nowej edycji Life różni się znacząco od Life+:

- Kraje członkowskie będą włączone w określanie priorytetów dla Life tak, aby te priorytety podkreślały różnice między państwami i pomagały przyspieszyć realizację polityki ds. środowiska i klimatu. Komisja Europejska razem z państwami członkowskimi będzie opracowywać programy prac, obowiązujące przez przynajmniej 2 lata.
- Nowy Life ma uzupełniać inne unijne programy finansowania, takie jak np. Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fun-

NASI STALI EKSPERCI:

dr Michał Kuliński, dr Michał Kuliński, adwokat. Wspólnik w kancelarii *Battara Bartoszek Kuliński BBK*. Studiował na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończył Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPiA UW oraz Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

Anna Wojniak-Bieńko, uprawniony weryfikator rocznych raportów emisji gazów cieplarnianych w firmie TUV Rheinland Polska Sp. z o.o. w zakresie działalności energetycznej, hutnictwa żelaza i stali oraz przemysłu mineralnego, wieloletni pracownik sektora energetycznego, właścicielka firmy doradczej, odpowiedzialna za współpracę i doradztwo firmom w zakresie ochrony środowiska i energetyki.

Małgorzata Nowak, biotechnolog. Absolwentka Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Ukończyła kurs: Badania rynkowe, organizowany na Akademii Rolniczej w Poznaniu. Zajmuje się tematyką ochrony środowiska, zrównoważonym rozwojem, programami Unii Europejskiej, innowacjami i przedsiębiorczością w ochronie środowiska.

Robert Barański – od kilkunastu lat zajmuje się aktywnie planowaniem i realizacją projektów społecznych i inwestycyjnych oraz pozyskiwaniem funduszy na tego typu inicjatywy. Jest autorem wielu publikacji dotyczących finansowania bezwrotnego przedsięwzięć z zakresu ochrony środowiska oraz uwarunkowań prawnych i organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem i aktywnością firm, instytucji i organizacji w kraju i na terenie UE.

dusz Spójności, Europejski Fundusz Gwarancji Rolnej, czy Europejski Fundusz Morski i Rybacki.

- Poszczególne projekty będą obejmować większy zakres terytorialny.
- Rozszerzenie terytorium objętego danym projektem pozwoli na włączenie innych funduszy UE, krajowych oraz prywatnych do finansowania.
- Nowa edycja programu wprowadza pojęcie „projektów zintegrowanych”.
- W Life 2014-2020 mają być zastosowane prostsze procedury.
- Stałe stawki i kwoty ryczałtowe usprawnią przetwarzanie wniosków i procesy związane ze sprawozdawczością.
- Uproszczenie procedury selekcji dotyczy szczególnie projektów zintegrowanych.
- Dotychczasowe komponenty programu Life+ zostaną zastąpione podprogramami z zakresu środowiska i klimatu.

Projekty zintegrowane

„Projekty zintegrowane” to projekty wdrażające w zrównoważony sposób, na dużą skalę terytorialną, w szczególności w wymiarze regionalnym, wieloregionalnym lub krajowym, strategię lub plany działania na rzecz środowiska i klimatu wymagane przez unijne przepisy prawne dotyczące środowiska lub klimatu, zgodnie z innymi aktami unijnymi lub aktami opracowanymi przez władze państw członkowskich.

Projekty zintegrowane, dzięki większemu obszarowi zasięgu oraz włączeniu do finansowania dodatkowych funduszy (unijnych, krajowych, prywatnych), będą mogły skuteczniej działać na rzecz środowiska naturalnego i klimatu, dlatego znajdują powszechne zastosowanie w podprogramach przyszłego programu Life. Jeszcze przed 2014 r. KE ma zorganizować sesje informacyjne na ich temat.

Podprogramy

W nowym programie Life znajdują się dwa główne podprogramy, dotyczące działań na rzecz środowiska i działań na rzecz klimatu.

Podprogram działań na rzecz środowiska

W tym podprogramie wyróżnione zostaną trzy obszary priorytetowe:

- Ochrona środowiska i efektywne gospodarowanie zasobami.
- Różnorodność biologiczna.
- Zarządzanie i informacja w zakresie środowiska.

✓ WAŻNE!

Co najmniej 50% środków z budżetu przydzielonych na projekty wspierane poprzez dotacje na działania w ramach podprogramu działań na rzecz środowiska programu LIFE ma być przeznaczonych na projekty wspierające ochronę przyrody i różnorodność biologiczną.

W ramach obszaru „Ochrona środowiska i efektywne gospodarowanie zasobami” zakłada się realizację:

- Rozwoju, testowania i prezentacji podejść związanych z polityką lub zarządzaniem, najlepszych praktyk i rozwiązań dotyczących wyzwań w zakresie środowiska, odpowiednich do powielenia, przeniesienia lub włączenia do głównego nurtu, w tym dotyczących powiązania między środowiskiem a zdrowiem, a także wspierających politykę i przepisy prawne dotyczące efektywnego gospodarowania zasobami, w tym „Planu działania na rzecz zasoboszczędnej Europy”.
- Wspierania zastosowania, rozwoju, testowania i prezentacji zintegrowanych podejść do realizacji planów i programów zgodnie z unijną polityką i przepisami prawnymi w zakresie środowiska, głównie w dziedzinie wody, odpadów i powietrza.

- Ulepszania bazy wiedzy dla celów rozwoju, oceny, monitorowania i opiniowania unijnej polityki i przepisów prawnych w zakresie środowiska, a także dla celów oceny i monitorowania czynników, nacisków i reakcji wpływających na środowisko w Unii i poza nią.

Obszar „Różnorodność biologiczna” zakłada m.in.:

- Wspieranie wdrażania unijnej polityki i przepisów prawnych w dziedzinie różnorodności biologicznej, w tym unijnej strategii na rzecz różnorodności biologicznej do 2020 r., dyrektywy 2009/147/WE i dyrektywy 92/43/EWG, w szczególności poprzez zastosowanie, rozwój, testowanie i prezentację podejść, najlepszych praktyk i rozwiązań.
- Wspieranie dalszego rozwoju sieci Natura 2000 ustanowionej na mocy art. 3 dyrektywy 92/43/EWG, jej tworzenia i zarządzania nią, w szczególności zastosowania, rozwoju, testowania i prezentacji zintegrowanych podejść do realizacji traktowanych priorytetowo ramowych programów przewidzianych w art. 8 dyrektywy 92/43/EWG.
- Ulepszanie bazy wiedzy dla celów rozwoju, oceny, monitorowania i opiniowania unijnej polityki i przepisów prawnych w zakresie różnorodności biologicznej, a także dla celów oceny i monitorowania czynników, nacisków i reakcji wpływających na różnorodność biologiczną w Unii i poza nią.

„Zarządzanie i informacja w zakresie środowiska” dotyczy w szczególności:

- Promocji podnoszenia świadomości zagadnień dotyczących środowiska, w tym pozyskiwania wsparcia społeczeństwa i zainteresowanych stron dla tworzenia unijnej polityki w dziedzinie środowiska, a także promocji edu-

kacji na rzecz zrównoważonego rozwoju.

- Wspierania komunikacji, zarządzania i rozpowszechniania informacji w dziedzinie środowiska oraz ułatwiania dzielenia się wiedzą o udanych rozwiązaniach i praktykach dotyczących środowiska, w tym przez rozwój platform współpracy między zainteresowanymi stronami i szkolenia.
- Promowania i wspierania bardziej efektywnego przestrzegania i egzekwowania unijnych przepisów prawnych dotyczących środowiska, w szczególności przez promocję rozwoju, i rozpowszechniania najlepszych praktyk i podejść do zagadnień politycznych.
- Promowania lepszego zarządzania środowiskiem poprzez zwiększanie zaangażowania zainteresowanych stron, w tym organizacji pozarządowych (NGO) w konsultacje dotyczące polityki i jej realizację.

Podprogram działań na rzecz klimatu

W tym podprogramie wyróżnione zostaną również trzy obszary priorytetowe:

- Łagodzenie skutków zmiany klimatu.
- Dostosowanie się do skutków zmiany klimatu.
- Zarządzanie i informacja w zakresie klimatu.

Obszary: „Łagodzenie skutków zmiany klimatu” i „Dostosowanie się do skutków zmiany klimatu” mają zwiększyć odporność na zmiany klimatu przez:

- Wspieranie rozwoju i wdrażania unijnej polityki i przepisów prawnych w dziedzinie dostosowywania się do skutków zmiany klimatu.
- Ulepszanie bazy wiedzy dla celów rozwoju, oceny, monitorowania, opiniowania i realizacji skutecznych działań i środków związanych z dostosowywaniem się do skutków zmiany klimatu, a także

wzmacnianie potencjału zastosowania tej wiedzy w praktyce.

- Ułatwianie rozwoju i zastosowania podejść zintegrowanych, takich jak strategie i plany działania, mające na celu dostosowanie się do skutków zmiany klimatu na poziomie lokalnym, regionalnym lub krajowym.
- Wspieranie rozwoju i prezentacji innowacyjnych technologii, systemów, metod i instrumentów służących dostosowywaniu się do skutków zmiany klimatu, odpowiednich do powielenia, przeniesienia lub włączenia do głównego nurtu.

W ramach obszaru „Zarządzanie i informacja w zakresie klimatu” mają być realizowane następujące cele:

- Promowanie podnoszenia świadomości zagadnień dotyczących klimatu, w tym pozyskiwania wsparcia społeczeństwa i zainteresowanych stron dla tworzenia unijnej polityki w dziedzinie klimatu, a także promowanie edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju.
- Wspieranie komunikacji, zarządzania i rozpowszechniania informacji w dziedzinie klimatu oraz ułatwianie dzielenia się wiedzą o udanych rozwiązaniach i praktykach dotyczących klimatu, w tym przez rozwój platform współpracy między zainteresowanymi stronami i szkolenia.
- Promowanie i wspieranie bardziej efektywnego przestrzegania i egzekwowania unijnych przepisów prawnych dotyczących klimatu, w szczególności poprzez promowanie opracowywania i rozpowszechniania najlepszych praktyk i podejść do zagadnień politycznych.
- Promowanie lepszego zarządzania klimatem poprzez zwiększanie zaangażowania zainteresowanych stron, w tym organizacji pozarządowych (NGO), w konsultacje dotyczące polityki i jej realizację.

Finansowanie

Przewiduje się, że głównym rodzajem wsparcia w nowym programie Life będą dotacje na finansowanie poszczególnych projektów, choć możliwe też ma być wsparcie w postaci zamówień publicznych i innych form prawnych. Dotacje operacyjne będą przeznaczane dla organizacji pozarządowych NGO i innych podmiotów ważnych dla UE.

✓ UWAGA!

Dotacje mają być przyznawane na projekty pilotażowe, demonstracyjne, przygotowawcze, projekty w zakresie najlepszych praktyk, projekty zintegrowane, szczególnie w obszarze wody, przyrody, odpadów, powietrza, a także łagodzenia skutków zmiany klimatu i dostosowywania się do nich, projekty związane z pomocą techniczną, projekty informacyjne, dotyczące świadomości i rozpowszechniania informacji oraz inne, związane z realizacją celów programu Life.

Maksymalnie dofinansowanie ww. projektów ma wynieść 70% kosztów kwalifikowanych, a dla projektów przygotowawczych i zintegrowanych do 80% tych kosztów.

✓ WAŻNE!

W odniesieniu do ww. projektów VAT ma nie być uznawany za koszt kwalifikowany.

Dotacje operacyjne, wspierające niektóre wydatki operacyjne i administracyjne, mają osiągnąć maksymalnie 70% kosztów kwalifikowanych.

Beneficjenci

O dofinansowanie w ramach nowego programu Life będą mogli starać się zarówno przedstawiciele sektora publicznego, jak i prywatnego, którzy będą chcieli sfinansować projekty dotyczące środowiska i klimatu.

Organizacje pozarządowe (NGO) również mogą liczyć na dofinanso-

wanie w tym zakresie. Kryteria selekcji projektów NGO i alokacji funduszy dla grantów operacyjnych będą określane podczas corocznych programów roboczych ustalanych przez KE i kraje członkowskie.

Oczekiwane rezultaty

Oczekuje się, że dzięki programowi Life 2014-2020 uda się zrealizować m.in. następujące założenia:

➤ 25% wzrost mobilizacji funduszy

na środowisko i klimat w porównaniu z rokiem 2011.

- 15% miejsc Natura 2000 ma być odpowiednio zarządzanych, 5% usług ekosystemowych przywróconych, 25% siedlisk i gatunków wyznaczonych przez projekty Life powinno poprawić swój status przekształcenia.
- 12% regionów powinno odpowiednio zarządzać odpadami.
- 12% rejonów dorzeczy powinno być odpowiednio zarządzane,

a status ekologiczny ich wód powinien się poprawić.

- 10% populacji UE powinno odczuć poprawę jakości powietrza.
- Powinien zwiększyć się rozwój i użycie innowacyjnych technologii w celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.
- Ma nastąpić transfer przynajmniej 25% technologii, metodologii i nowych podejść opracowanych pod patronatem Life. ■

Małgorzata Nowak

Aktualności

Planowane terminy naboru wniosków

Na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zamieszczono planowane terminy naboru wniosków na rok 2012 w ramach programów priorytetowych obowiązujących w NFOŚiGW oraz w ramach priorytetów POIiŚ.

W I kwartale 2012 roku w ramach programów priorytetowych obowiązujących w NFOŚiGW zaplanowano nabory wniosków dla programów:

- zamykanie i rekultywacja składowisk odpadów komunalnych,
- wnioski dotyczące przedsięwzięć realizowanych przez jednostki zaliczane do sektora finansów publicznych,

- wnioski dotyczące przedsięwzięć realizowanych przez jednostki niezaliczane do sektora finansów publicznych.

W ramach priorytetów POIiŚ zaplanowane zostały tylko 2 nabory wniosków – w II i IV kwartale. ■

Redakcja

Porady prawne

Opłaty za korzystanie ze środowiska

Do 31 stycznia 2012 r. wymagane jest wniesienie opłat za korzystanie ze środowiska w II półroczu 2011 r. i przekazanie wykazów opłatowych.

Opłaty za korzystanie ze środowiska reguluje Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 25/2008 r. poz. 150, ze zm.) art. 273-297a w zakresie:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi,
- poboru wód (podziemnych lub powierzchniowych),
- składowania odpadów.

Do tych opłat, zwanych też opłatami środowiskowymi, przedkładanymi do Urzędu Marszałkowskiego, stosować należy Rozporządzenie Rady Minis-

trów z dnia 14 października 2008 r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz.U. Nr 196/2008 r. poz. 1217). Z tego rozporządzenia należy stosować wszelkie zasady, odnośniki i ich objaśnienia.

Natomiast same stawki za korzystanie ze środowiska w 2011 r. należy stosować z Obwieszczenia Ministra Środowiska z dnia 4 października 2010 r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2011 (M.P. Nr 74/2010 r. poz. 945).

Stawki opłat za korzystanie ze środowiska w 2012 roku

Do opłat za korzystanie ze środowiska za I półrocze i II półrocze

2012 r. nadal należy stosować dotychczasowe ww. rozporządzenie z 2008 r. w sprawie opłat. Natomiast same stawki za korzystanie ze środowiska w 2012 r. należy stosować z nowego Obwieszczenia Ministra Środowiska z dnia 26 września 2011 r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2012 (M.P. Nr 94/2011 r., poz. 958). Nadal też obowiązują wzory wykazów do opłat określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (Dz.U. Nr 97/2009 r. poz. 816), ale tylko do czasu wydania nowego rozporządzenia, gdyż zmieniła się jego podstawa prawna.

Opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza

Nowe zasady określone Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 25/2008 r. poz. 150, ze zm. – art. 273-297a), dotyczące opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, które miały obowiązywać najpierw od 2010 r., będą obowiązywać dopiero od 2013 r. Za lata 2011 i 2012

opłaty za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza należy wnosić na dotychczasowych zasadach. ■

Anna Wojniak-Bieńko

Podstawa prawna:

- Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 25/2008 r. poz. 150, ze zm.).
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 października 2008 r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz.U. Nr 196/2008 r. poz. 1217).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska

z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (Dz.U. Nr 97/2009 r. poz. 816).

- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 4 października 2010 r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2011 (M.P. Nr 74/2010 r. poz. 945).
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 26 września 2011 r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2012 (M.P. Nr 94/2011 r. poz. 958).

Porady prawne

Opłata za umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym

Opłaty administracyjne związane z inwestycjami trwale ingerującymi w środowisko naturalne są jednym ze skuteczniejszych narzędzi ochrony przed nadmierną ingerencją w środowisko. Jednym z takich narzędzi są też opłaty związane z lokalizowaniem sieci wodociągowych w pasie drogowym. Przepisy regulujące wysokość tych opłat mogą powodować wątpliwości, jak zakwalifikować sieć wodociągową i w związku z tym w jakiej wysokości naliczyć opłatę.

Zasady zajmowania pasa drogowego i umieszczania w nim obiektów budowlanych oraz związane z tym opłaty regulują przepisy Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zmianami).

Sporną kwestią w przedmiotowej sprawie jest udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym jest umieszczeniem w pasie drogowym urządzenia infrastruktury technicznej, niezwiązanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (art. 40 ust. 2 pkt 2 Ustawy o drogach publicznych) czy umieszczaniem w pasie drogowym obiektu budowlanego niezwią-

zanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam drogowego (art. 40 ust. 2 pkt 3 Ustawy o drogach publicznych).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 31 grudnia 2007 r. orzekł, że: „Umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym jest umieszczeniem w pasie drogowym urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego” [Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 31 grudnia 2007 r., sygn. akt III SA/Lu 470/07].

Zezwolenie na zajęcie pasa drogowego

Zgodnie z art. 40 ust. 1 Ustawy o drogach publicznych „zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg wymaga zezwolenia zarządcy drogi, w drodze decyzji administracyjnej”.

Zezwolenie na zajęcie pasa drogowego może dotyczyć następujących czynności:

- prowadzenia robót w pasie drogowym,

- umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego,
- umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam,
- zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 (art. 40 ust. 2 ustawy).

Opłata za zajęcie pasa drogowego

Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę (art. 40 ust. 3 ustawy). W kolejnych ustępach art. 40 Ustawy o drogach publicznych określono sposób naliczania opłaty w odniesieniu do poszczególnych tytułów, których dotyczy zezwolenie, wymienionych w art. 40 ust. 2 pkt 1-4 ustawy.

W ustępie 5 uregulowano kwestię wysokości opłaty za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.

WAŻNE!

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w tym celu „ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia i rocznej stawki opłaty 1 m pasa drogowego”.

Natomiast w ust. 6 stwierdzono, że opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym obiektów budowlanych, niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego, zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego.

Umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym

Jak wspomniano, sporną kwestią w przedmiotowej sprawie jest udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym jest umieszczeniem w pasie drogowym urządzenia infrastruktury technicznej, niezwiązanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy) czy umieszczeniem w pasie drogowym obiektu budowlanego niezwiązanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy).

W ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym jest umieszczeniem w pasie drogowym urządzenia infrastruktury technicznej, niezwiązanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy).

„Obiekt budowlany” i „urządzenie (techniczne)”

WSA wskazuje, że sformułowanie „urządzenie infrastruktury technicznej” w obowiązującym ustawodawstwie pojawia się 138 razy, nie będąc w żadnym z aktów prawnych zdefiniowane. W sprawie rozpatrywanej przez WSA w Lublinie, z uwagi na fakt, że w ustawie o drogach publicznych nie zdefiniowano tegoż sformułowania „urządzenie infrastruktury technicznej”, zarówno organ pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy powołały się na Ustawę – Prawo budowlane.

Jednak WSA uznał, że Ustawa – Prawo budowlane normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbioru obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach (art. 1 Prawa budowlanego), czyli ogólnie rzecz ujmując proces budowlany, a nie przypadki zajmowania pasów drogowych przez urządzenia infrastruktury technicznej lub obiekty budowlane i wydawania zezwoleń w tych przypadkach i nie definiuje sformułowania „urządzenie infrastruktury technicznej”.

Ponadto według Ustawy – Prawo budowlane nazwy „obiekt budowlany” i „urządzenie (techniczne)” nie są wprowadzone jako dwa odrębne, równoważne pojęcia (dzięki którym można rozważać, czy dany obiekt należy do katalogu obiektów budowlanych, czy też do katalogu urządzeń technicznych), ale pojęcie „urządzenie (techniczne)” zawarte jest w definicji „obektu budowlanego” (art. 3 pkt 1 Ustawy – Prawo budowlane), przez który rozumie się:

- 1) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- 2) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
- 3) obiekt małej architektury.

Dlatego, jak podkreślił WSA w ww. wyroku z 31 grudnia 2007 r., zastosowanie przy interpretacji sformułowania „urządzenie infrastruktury technicznej” przepisów ustawy – Prawo budowlane czyniłoby przepis art. 40 ust. 2 pkt 2 Ustawy o drogach publicznych martwym.

Zdaniem WSA przy definiowaniu sformułowania „urządzenie infrastruktury technicznej” należy posłużyć się przepisami Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.), zajmującej się zasadami kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakresem i sposobami postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy (art. 1 ust. 1 tej ustawy).

W art. 2 pkt 13 tej ustawy przy definiowaniu określenia „uzbrojenie terenu” znajduje się odesłanie do urzędzeń, o których mowa w art. 143 ust. 2 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz.U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.), zgodnie z którym przez budowę urzędzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urzędzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Z powyższego wynika, że sieć wodociągowa należy do urzędzeń infrastruktury technicznej.

Jak zauważyła WSA, w pozostałych aktach prawnych, używających sformułowania „urządzenie infrastruktury technicznej”, normodawca nadał temu określeniu treść taką, jaka wynika z Ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Na poparcie powyższej tezy przywołać należy przepisy Rozporządzenia

dzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 12, poz. 116), w którym w § 81 ust. 1 jest mowa o urządzeniu infrastruktury technicznej niezwiązanym z autostradą, a przez takie urządzenie rozumie się przewody kanalizacyjne, niesłużące do odwodnienia autostrady, gazowe, ciepłownicze wodociągowe (§ 81 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia).

Ponadto w myśl § 140 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 ze zmianami) umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z drogą nie może naruszać elementów technicznych drogi oraz nie może przyczynić się do czasowego lub trwa-

łego zagrożenia bezpieczeństwa ruchu albo zmniejszenia wartości użytkowej drogi, przy czym infrastrukturę taką stanowią w szczególności m.in. przewody kanalizacyjne, niesłużące do odwodnienia drogi, gazowe, ciepłownicze i wodociągowe (§ 140 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia).

W wyroku z dnia 31 grudnia 2007 r. WSA zauważa też, że: „(...) rozsądny ustawodawca, regulując w art. 40 ust. 2 Ustawy o drogach publicznych instytucję opłaty za zajęcie pasa drogowego, nie wprowadziłby do aktu prawnego normy prawnej, która nie miałaby zastosowania i byłaby przepisem martwym. Gdyby bowiem przyjąć stanowisko, że sieć wodociągowa nie należy do urządzeń infrastruktury technicznej, to przepis art. 40 ust. 2 pkt 2 Ustawy o drogach publicznych, regulujący udzielanie zezwoleń na umieszczanie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub po-

trebami ruchu drogowego, byłby zbędny (jak to zostało wykazane we wcześniejszej części uzasadnienia)”.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że wnosząc o zezwolenie na zajęcie pasa drogowego dróg powiatowych w celu umieszczenia sieci wodociągowej, podmiot zwraca się o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego. ■

dr Michał Kuliński
ADWOKAT

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zmianami).
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 31 grudnia 2007 r., sygn. akt III SA/Lu 470/07.

Porady prawne

Opłaty i kary za usuwanie drzew i krzewów

Od stycznia zmianie uległy stawki opłat za usuwanie drzew i krzewów. W niniejszym artykule zostały przedstawione.

Stawki opłat za usunięcie drzew i krzewów oraz zniszczenie zieleni na rok 2012 reguluje Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 13 października 2011 r. w sprawie stawek opłat za usunięcie drzew i krzewów oraz stawek kar za zniszczenie zieleni na rok 2012, które zostało ogłoszone w M.P. Nr 95/2011 r. poz. 963.

Stawki opłat na 2012 r. za usuwanie drzew w zł za 1 cm obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm wynoszą od 12,80 do 319,10 zł/cm i określone są dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew w Załączniku nr 2 do obwieszczenia.

Natomiast współczynniki (od 1,00 do 12,96) różnicujące stawki za usunięcie drzew, w zależności od obwodu pnia i rodzaju drzewa, nadal określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 października 2004 r. w sprawie stawek opłat dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew (Dz.U. Nr 228/2004 r., poz. 2306).

Stawka opłaty na 2012 r. według obwieszczenia z 13 października 2011 r. za usunięcie 1 m² powierzchni pokrytej krzewami wynosi 236,60 zł/m².

Opłaty za usunięcie drzew lub krzewów z terenu uzdrowisk, obszaru ochrony uzdrowiskowej, terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków oraz terenów zieleni są o 100% wyższe. Na usunięcie drzew lub krzewów posiadacz nierucho-

mości musi mieć zezwolenie, w którym ustala się opłatę za usunięcie drzew lub krzewów oraz termin ich usunięcia, przesadzenia lub posadzenia innych.

Przypadki, w których nie jest pobierana opłata

Nie jest pobierana opłata za usunięcie drzew i krzewów:

- 1) na których usunięcie nie jest wymagane zezwolenie;
- 2) na których usunięcie osoba fizyczna uzyskała zezwolenie na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- 3) jeżeli usunięcie jest związane z odnową i pielęgnacją drzew rosnących na terenie nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków;
- 4) które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia w istniejących

- obiektach budowlanych lub funkcjonowaniu urządzeń do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz innych podobnych urządzeń;
- 5) które zagrażają bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz kolejowego albo bezpieczeństwu żeglugi;
 - 6) w związku z przebudową dróg publicznych i linii kolejowych;
 - 7) które posadzono lub wyrosły na nieruchomości po zakwalifikowaniu jej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele budowlane;
 - 8) z terenów zieleni komunalnej, z parków gminnych, z ogrodów działkowych i zadrzewień, w związku z zabiegami pielęgnacyjnymi drzew i krzewów;
 - 9) które obumarły lub nie roszą szansy na przeżycie, z przyczyn niezależnych od posiadacza nieruchomości;
 - 10) topoli o obwodzie pnia powyżej 100 cm, mierzonego na wysokości 130 cm, nienależących do gatunków rodzimych, jeżeli zostaną zastąpione w najbliższym sezonie wegetacyjnym drzewami innych gatunków;
 - 11) jeżeli usunięcie wynika z potrzeb ochrony roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową lub ochrony siedlisk przyrodniczych;
 - 12) z grobli stawów rybnych;
 - 13) jeżeli usunięcie było związane z regulacją i utrzymaniem koryt cieków naturalnych, wykonywaniem i utrzymaniem urządzeń wodnych, służących kształtowaniu zasobów wodnych oraz ochronie przeciwpowodziowej w zakresie niezbędnym do wykonania i utrzymania tych urządzeń.

Kary pieniężne

Wójt (burmistrz, prezydent miasta) wymierza administracyjną karę pieniężną za:

- 1) zniszczenie terenów zieleni albo drzew lub krzewów spowodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności,
- 2) usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia,

- 3) zniszczenie drzew, krzewów lub terenów zieleni, spowodowane niewłaściwym wykonaniem zabiegów pielęgnacyjnych.

Karę za usunięcie drzew lub krzewów ustala się w wysokości trzykrotnej opłaty za ich usunięcie. Natomiast stawka kary w 2012 r. za zniszczenie 1 m² terenu zieleni według ww. obwieszczenia wynosi 54,41 zł/m² trawników i 467,29 zł/m² kwietników.

Anna Wojniak-Bieńko

Podstawa prawna:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 października 2004 r. w sprawie stawek opłat dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew (Dz.U. Nr 228/2004 r. poz. 2306).
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2010 r. w sprawie stawek opłat za usunięcie drzew i krzewów oraz stawek kar za zniszczenie zieleni na rok 2011 (M.P. Nr 76/2010 r. poz. 954).
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 13 października 2011 r. w sprawie stawek opłat za usunięcie drzew i krzewów oraz stawek kar za zniszczenie zieleni na rok 2012 (M.P. Nr 95/2011 r. poz. 963).

Temat numeru

Zmiany w zasadach finansowania i rozliczania publicznych kampanii edukacyjnych

Zgodnie z postanowieniami Ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach marszałkowie województw realizują zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych na swoim terenie. Kampanie edukacyjne traktowane są jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej i realizowane z otrzymanej dotacji celowej. Projekt nowego Rozporządzenia Ministra Środowiska zmieni zasady przydzielania tych dotacji.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach nakłada

na marszałków województw obowiązek przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Zarówno wysokość środków, jakie mają zostać przeznaczone na przeprowadzenie kampanii, jak i obowiązujące zasady sprawozdawczości regulują odpowiednie rozporządzenia Ministra Środowiska.

Na czym polegają publiczne kampanie edukacyjne?

Zgodnie z postanowieniami art. 37 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach publiczne

kampanie edukacyjne tworzą działania, których celem jest:

- podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów,
- wspomaganie osiągnięcia wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów,
- informowanie społeczeństwa przy wykorzystaniu środków masowego przekazu (m.in. ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym).

Treści zawarte w publicznej kampanii edukacyjnej powinny dotyczyć informacji na temat:

- możliwego wpływu substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzi,
- zalecenia prowadzenia selektywnego zbierania,
- dostępnych systemów zbierania i recyklingu,
- roli użytkowników końcowych w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów,
- znaczenia symboli selektywnego zbierania oraz symboli chemicznych (rtęci, kadmu i ołowiu).

W jaki sposób finansowane są publiczne kampanie edukacyjne?

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach zobowiązuje każdego marszałka województwa do prowadzenia odrębnego rachunku bankowego, na którym gromadzone będą wpływy pochodzące z:

- Opłaty produktowej.
- Dodatkowej opłaty produktowej.
- Środków przekazywanych przez przedsiębiorców wprowadzających baterie i akumulatory na publiczne kampanie edukacyjne.

✓ WAŻNE!
Każda Firma wprowadzająca baterie lub akumulatory powinna przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne albo przekazać na wyodrębniony rachunek urzędu marszałkowskiego (w terminie do dnia 15 marca następnego roku) co najmniej 0,1% swoich przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju osiągniętych w danym roku kalendarzowym.

- Nieodebranej opłaty depozytowej.

Wszystkie wyszczególnione powyżej wpływy powiększone o przychody z opodatkowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody

budżetu samorządu województwa (w wysokości 5%), marszałek przekazuje na rachunek dochodów budżetu państwa.

Z kolei równowartość przekazanych przez marszałka środków, pomniejszona o środki przekazane Inspekcji Handlowej na badania laboratoryjne w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach, wraca w formie dotacji celowej do urzędu marszałkowskiego i powinna zostać przeznaczona na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.

Nowe zasady przydzielania dotacji celowych

Zgodnie z postanowieniami projektowanego Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie kryteriów podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych (projekt z dnia 12 września 2011 r.). Podczas ustalania kryterium podziału środków na dotacje celowe przeznaczone na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych dla danego roku bud-

żetowego będą uwzględniane następujące czynniki:

- Masa zebranych zużytych baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych w danym województwie (zawartych w raporcie poprzedzającym dany rok budżetowy, który Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza na podstawie danych otrzymanych od inspektorów wojewódzkich, zgodnie z postanowieniami art. 72 ust. 2 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach).
- Dane Głównego Urzędu Statystycznego dotyczące liczby mieszkańców w danym województwie, dostępne dla roku, którego dotyczy powyższy raport (w przeliczeniu na 1000 mieszkańców).

Poniższa tabela przedstawia procentowy udział środków, które w myśl projektowanego rozporządzenia zostaną przeznaczone na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.

W przypadku uzyskania wskaźnika zbierania o podobnych wartościach w kilku województwach jednocześnie

Tabela 1. Środki przeznaczone na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych

Województwo (według uzyskanych wskaźników zbierania)	% środków przeznaczonych na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych
1	12,5
2	11
3	10
4	9
5	8
6	7
7	6,5
8	6
9	5,5
10	5
11	4,5
12	4
13	3,5
14	3
15	2,5
16	2

nie, zostaną one uszeregowane malejąco, zgodnie ze wskaźnikiem liczby ludności.

Nowe Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie kryteriów podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych ma obowiązywać od 1 stycznia 2012 r.

Zasady sprawozdawczości obowiązujące urzędy marszałkowskie

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, począwszy od 2012 roku nakłada na marszałków województw obowiązek składania rocznych sprawozdań o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały przekazane na ten cel.

Marszałkowie będą musieli składać sprawozdania w terminie do 15 marca roku następującego po roku otrzymania dotacji celowej. Każdy marszałek powinien przedstawić sprawozdanie wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę danego urzędu marszałkowskiego oraz ministrowi środowiska.

W myśl przepisów rozporządzenia sprawozdanie będzie musiało zawierać informacje o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych, opisujące formę oraz przebieg publicznych kampanii edukacyjnych (np. ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy).

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

✓ WAŻNE!

Urzędy marszałkowskie, które nie wykorzystają środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne, będą musiały przekazać je z powrotem na rachunek dochodów budżetu państwa.

Zapisy art. 68. Ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach uprawniają wojewodów do kontroli sposobu wykorzystania przez marszałków województw dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.

W przypadku stwierdzenia niezgodnego z prawem wykorzystania środków na publiczne kampanie edukacyjne oraz niewykorzystania wszystkich przekazanych środków na publiczne kampanie edukacyjne, wojewoda orzeka, w drodze decyzji, o przekazaniu tych środków na rachunek dochodów budżetu państwa, w terminie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Zasady sprawozdawczości obowiązujące przedsiębiorców

Każde przedsiębiorstwo wprowadzające baterie lub akumulatory jest zobowiązane do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca (roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy) rocznego sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne określa wzór sprawozdania, które wprowadzający baterie lub akumulatory jest zobowiązany przedłożyć marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania.

✓ WAŻNE!

W przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju, sprawozdanie należy złożyć Marszałkowi Województwa Mazowieckiego, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy.

Sprawozdanie składane przez przedsiębiorcę powinno przede wszystkim zawierać informacje dotyczące:

- wysokości osiągniętego przychodu z tytułu wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju,
- wysokości środków, jakie należy przekazać na publiczne kampanie edukacyjne, stanowiących co najmniej 0,1% przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju osiągniętych w danym roku kalendarzowym,
- wysokości rzeczywistych środków przekazanych na publiczne kampanie edukacyjne. ■

Robert Barański

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. z 2009 r. Nr 79, poz. 666).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne (Dz.U. z 2010 r. Nr 31, poz. 165).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków (Dz.U. z 2011 r. Nr 38, poz. 198).
- Projekt Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie kryteriów podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych (projekt z dnia 12 września 2011 r.).

 Finanse

Gospodarowanie odpadami innymi niż komunalne, w szczególności niebezpiecznymi

W ramach krajowego programu priorytetowego Ochrona ziemi prowadzony jest nabór ciągły do części I programu Gospodarowanie odpadami innymi niż komunalne, część 1) **Rozwój systemów gospodarowania odpadami innymi niż komunalne, w szczególności niebezpiecznymi. Wdrażanie tego projektu o budżecie 340 000 tys. zł zaplanowano na lata 2010-2016, przy czym środki mogą być wydatkowane do 31 grudnia 2016 r.**

Program zakłada racjonalizację gospodarki zasobami naturalnymi i odpadami, czyli m.in. zwiększenie odzysku odpadów innych niż komunalne i ich prawidłowe unieszkodliwianie.

Dofinansowanie przyznawane jest przedsiębiorcom lub jednostkom samorządu terytorialnego (PJB mogą składać wnioski do 31 stycznia każdego roku poprzedzającego rok budżetowy, w którym rozpoczyna się dofinansowanie zadań) na zasadzie pożyczki, gdzie maksymalny dopuszczalny limit dofinansowania wynosi do 75% kosztów kwalifikowanych.

Cel dofinansowania

Pożyczka jest udzielana na dofinansowanie budowy, rozbudowy lub modernizacji istniejących instalacji, a w szczególności:

- na przygotowanie odpadów innych niż komunalne do procesu odzysku, w tym recyklingu,
- na odzysk, w tym recykling odpadów innych niż komunalne,
- na termiczne przekształcanie odpadów innych niż komunalne, z odzyskiem energii,
- na unieszkodliwianie odpadów innych niż komunalne w procesach innych niż składowanie wraz z towarzyszącą infra-

strukturą służącą selektywnemu zbieraniu odpadów innych niż komunalne,

- na zadania związane ze zbiórką odpadów zawierających substancje kontrolowane wraz z ich odzyskiwaniem, gromadzeniem oraz unieszkodliwieniem.

Koszty kwalifikowane

Do kosztów kwalifikowanych zalicza się:

- Dostawę lub zakup urządzeń i inwentarzewego wyposażenia technologicznego, będących środkami trwałymi, niezbędnych dla osiągnięcia efektu ekologicznego oraz spełniających odpowiednie normy.

UWAGA!

Używane urządzenia i wyposażenie technologiczne nie mogą być starsze niż pięć lat, licząc pełne lata kalendarzowe od roku produkcji, a cena nie może przekraczać wartości rynkowej, ani ceny nowych urządzeń lub wyposażenia o zbliżonych parametrach i funkcjonalnościach, co potwierdzać powinna przedstawiona wycena rzeczoznawcy.

- Dostawę lub zakup sprzętu oraz aparatury kontrolno-pomiarowej wraz z niezbędnymi elementami uzupełniającymi, w tym sprzętu komputerowego wraz z oprogramowaniem.
- Nabycie nieruchomości gruntowych, budynków i budowli niezbędnych dla osiągnięcia efektu ekologicznego, do 20% kosztów kwalifikowanych.
- Przygotowanie terenu i zaplecza budowy oraz jego likwidacji.
- W zakresie niezbędnym do osiągnięcia efektu ekologicznego roboty montażowo-budowlane i rozbiórkowe.

- Montaż urządzeń, wyposażenia, sprzętu i aparatury.
- Rozruch urządzeń i instalacji wraz z materiałami eksploatacyjnymi do jego przeprowadzenia.
- Instalacje wewnętrzne, przyłącze do sieci zewnętrznych, instalacje oświetleniowe oraz kanalizacje deszczowe dla obiektów budowlanych.
- Elementy ogrodzeń i zieleni, chroniące obiekty budowlane.
- Drogi i place technologiczne.
- Zapłacony podatek od towarów i usług (VAT), wykazany w fakturach rozliczanych przez NFOŚiGW, jeżeli beneficjentowi nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub ubiegania się o zwrot VAT.
- Zbieranie, odzysk, recykling oraz unieszkodliwianie odpadów.
- Obsługa inwestycji (inwestorstwo zastępcze).
- Koszty usług niezbędnych do realizacji inwestycji, w tym koszty ekspertyz, nadzoru inwestorskiego, nadzoru autorskiego.

UWAGA!

Pożyczka może być udzielona, jeśli w ciągu ostatnich trzech lat NFOŚiGW nie wypowiedział wnioskodawcy umowy o dofinansowanie.

Jeśli dofinansowanie stanowi pomoc publiczną, musi być udzielone zgodnie z regulacjami dotyczącymi pomocy publicznej.

Charakter pożyczki

Pożyczka jest oprocentowana w skali roku 3,5%. Odsetki z tytułu oprocentowania spłacane są na bieżąco w okresach kwartalnych. Udziela się jej na okres nie dłuższy niż 15 lat, liczony od daty pierwszej planowanej wypłaty transzy pożyczki.

Pierwsza spłata odsetek następuje na koniec kwartału kalendarzowego, następującego po kwartale, w którym wypłacono pierwszą transzę środków.

✓ WAŻNE!

Przy udzielaniu pożyczki można zastosować karencję w spłacie rat kapitałowych, liczoną od daty wypłaty ostatniej transzy pożyczki, ale nie dłuższą niż 18 miesięcy od daty zakończenia realizacji przedsięwzięcia.

Pożyczka może ulec częściowemu umorzeniu, jeśli spłacone zostanie co najmniej 50% udzielonej pożyczki z oprocentowaniem, a kwota umorzenia nie może być wyższa niż 30% kwoty udzielonej pożyczki. Warunki umorzenia określają „Zasady udzielania dofinansowania ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej” oraz program priorytetowy.

Akceptacja wniosku

Aby złożony wniosek mógł uzyskać dofinansowanie, musi spełniać kry-

teria formalne (m.in. odpowiedni formularz, kompletny, prawidłowo podpisany) oraz merytoryczne.

Kryteria merytoryczne I stopnia

Przedsięwzięcie powinno spełniać jeden z następujących warunków:

1. Ograniczenie ilości odpadów innych niż komunalne trafiających na składowisko – min. 15 tys. Mg/rok dla przedsięwzięć, dla których masa odpadów innych niż komunalne stanowi >50% masy przetwarzanych odpadów.
2. Ograniczenie ilości trafiających na składowisko: odpadów opakowaniowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów powstałych z małogabarytowych baterii i akumulatorów oraz odpadów tekstylnych – min. 5 tys. Mg/rok dla przedsięwzięć, dla których masa odpadów opakowaniowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów powstałych z małogabarytowych baterii i akumulatorów, odpa-

dów tekstylnych stanowi >75% masy przetwarzanych odpadów.

✓ UWAGA!

Poprzez ograniczenie strumienia odpadów należy rozumieć różnice masy odpadów przyjmowanych i przetwarzanych na instalacji, będącej przedmiotem wniosku oraz masy odpadów wytwarzanych w ww. instalacji i przekazywanych na składowisko (dotyczy odpadów poddanych na składowisko zarówno procesem unieszkodliwienia, jak i odzysku).

Kryteria merytoryczne II stopnia

Kryteria merytoryczne II stopnia to uzasadnienie oceny ekologiczno-technicznej w formie opinii eksperckiej, dotyczące: efektu ekologicznego, analizy kosztów, technologii, gotowości formalno-prawnej do realizacji przedsięwzięcia, struktury finansowej, dopuszczalności wnioskowanej pomocy publicznej. ■

Małgorzata Nowak

Finanse

Dofinansowanie z NFOŚiGW II osi priorytetowej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko

W ramach naboru ciągłego można składać wnioski do programu 3.6 NFOŚiGW ochrona ziemi: część 1) Uzupelnienie dofinansowania II osi POIiŚ i część 2) Dofinansowanie potencjalnych beneficjentów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Wnioski do części 2) będą przyjmowane do końca 2012 r.

Część 1.

Część 1) programu 3.6 NFOŚiGW przeznaczona jest dla beneficjentów II osi priorytetowej POIiŚ, dla których funkcje instytucji wdrażającej pełni NFOŚiGW oraz dla podmiotów przez nich upoważnionych do

ponoszenia wydatków kwalifikowanych. Dofinansowaniu podlegają przedsięwzięcia wymienione w szczegółowym opisie priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, II osi priorytetowej, czyli Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi.

Program jest realizowany w latach 2010-2015, alokację środków przewidziano do 31 grudnia 2012 r., zaś ich wydatkowanie następuje w latach 2011-2015.

Finansowanie

Dofinansowanie przyznawane jest w postaci pożyczki, której maksy-

malna wartość równa się różnicy między wysokością kosztów kwalifikowanych a kwotą dofinansowania ze środków Funduszu Spójności.

✓ WAŻNE!

Warunkiem przyznania dofinansowania jest podpisanie umowy o dofinansowanie przedsięwzięcia w ramach POIiŚ.

Charakterystyka pożyczki

Pożyczka ma stałe oprocentowanie 3,5% w skali roku i może być udzielona na okres wskazany we wniosku o dofinansowanie danego przedsięwzięcia ze środków POIiŚ, ale nie dłuższy niż 25 lat, licząc od daty

pierwszej planowanej wypłaty transzsy pożyczki.

Odsetki z tytułu oprocentowania spłacane są na bieżąco w okresach kwartalnych. Pierwsza spłata na koniec kwartału kalendarzowego, następującego po kwartale, w którym wypłacono pierwszą transzę środków.

Pożyczkę obejmuje karencja w spłacie rat kapitałowych, która liczona jest od daty wypłaty ostatniej transzsy pożyczki, ale nie dłuższa niż 18 miesięcy od daty zakończenia realizacji przedsięwzięcia.

✓ UWAGA!

Pożyczka nie podlega umorzeniu.

Koszty kwalifikowane

Do kosztów kwalifikowanych tej części programu zalicza się koszty niezbędne do realizacji przedsięwzięcia, podlegającego dofinansowaniu w ramach POIiŚ oraz uzyskania efektu ekologicznego. Ich zakres (co do rodzaju) jest zgodny z „Wytycznymi w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach POIiŚ”.

Część 2.

Część 2) programu 3.6 NFOŚiGW o budżecie 323 000 tys. zł jest przeznaczona dla podmiotów, które złożyły wniosek o dofinansowanie w ramach konkursu 5/POIiŚ/2.1/01/2011, uzyskały pozytywną ocenę merytoryczną I stopnia, ich przedsięwzięcie umieszczono na liście rezerwowej, następnie uzyskały ocenę merytoryczną II stopnia (potencjalni beneficjenci POIiŚ), a instytucją wdrażającą jest NFOŚiGW. Ta część programu jest wdrażana w latach 2011-2014, a wydatkowanie środków potrwa do 30 czerwca 2014 r.

Program ma na celu umożliwienie unieszkodliwiania odpadów, dzięki dofinansowaniu przedsięwzięć oczekujących na decyzję o wsparciu ze środków Funduszu Spójności w ra-

mach II osi priorytetowej POIiŚ, dla których to NFOŚiGW jest instytucją wdrażającą.

✓ UWAGA!

W przypadku przedsięwzięć, dla których instytucją wdrażającą jest WFOŚiGW, przedsięwzięcie ubiegające się o dofinansowanie w ramach niniejszej części programu zostanie przekazane do realizacji do NFOŚiGW.

Beneficjenci składający wnioski o dofinansowanie w formie pożyczki do NFOŚiGW składają też aktualny wniosek o dofinansowanie z Funduszu Spójności w ramach POIiŚ. Wnioski rozpatrywane są w kolejności wpływu kompletnej dokumentacji do NFOŚiGW.

Finansowanie

Dofinansowanie jest przyznawane w formie pożyczki na sfinansowanie planowanego wkładu ze środków Funduszu Spójności oraz planowanego uzupełnienia finansowania projektu pożyczką NFOŚiGW, o której mowa w Części 1) niniejszego programu priorytetowego.

Warunki dofinansowania

Kwota pożyczki nie może być wyższa niż suma planowanego wkładu ze środków Funduszu Spójności oraz planowanego uzupełnienia finansowania projektu NFOŚiGW, o którym mowa w Części 1) niniejszego programu priorytetowego.

Oprocentowanie pożyczki należy rozpatrzyć na dwa sposoby:

- w odniesieniu do planowanego wkładu ze środków Funduszu Spójności oprocentowanie charakteryzuje się zmienną stopą procentową WIBOR 3M + 50 pkt bazowych w skali roku,
- w odniesieniu do planowanego uzupełnienia finansowania projektu pożyczka NFOŚiGW, o której mowa w Części 1): 3,5% w skali roku.

Odsetki z tytułu oprocentowania spłacane są na bieżąco w okresach kwartalnych. Pierwsza spłata na koniec kwartału kalendarzowego, następującego po kwartale, w którym wypłacono pierwszą transzę środków.

WAŻNE!

Część 2) Dofinansowania potencjalnych beneficjentów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko nie przewiduje okresu karencji ani umorzenia.

Gdy beneficjent otrzyma decyzję potwierdzającą dofinansowanie ze środków Funduszu Spójności, po otrzymaniu umowy o dofinansowanie POIiŚ mogą zaistnieć dwie sytuacje:

1. Przyznana pożyczka, dotycząca planowanego finansowania ze środków Funduszu Spójności, podlega zwrotowi w terminie 7 dni od daty wpływu środków z Funduszu Spójności na rachunek pożyczkobiorcy, ale nie później do 30 czerwca 2014 r. w części wypłaconej przez NFOŚiGW z tytułu pokrycia wkładu ze środków Funduszu Spójności.

✓ UWAGA!

W tym przypadku zabezpieczeniem zwrotu pożyczki jest weksel własny in blanco razem z deklaracją wekslową.

2. Przyznana pożyczka dotycząca uzupełnienia finansowania projektu zostanie przekształcona w pożyczkę, o której mowa w Części 1) niniejszego programu.

✓ UWAGA!

Tutaj zabezpieczenie zwrotu pożyczki podlega każdorazowo negocjacji z beneficjentem.

Koszty kwalifikowane

Do kosztów kwalifikowanych tej części programu zalicza się koszty poniesione po 1 stycznia 2007 r.,

niezbędne do realizacji przedsięwzięcia, które oczekuje na dofinansowanie w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko i uzyskania efektu ekologicznego w zakresie (co do rodzaju) zgodnym z „Wytycznymi w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura

i Środowisko”, zatwierdzonymi przez Ministra Rozwoju Regionalnego.

Wypłata środków może nastąpić po przedstawieniu przez beneficjenta zestawienia faktur zapłaconych lub do zapłaty lub zestawienia innych równoważnych dowodów księgowych, potwierdzających poniesione

koszty przedsięwzięcia.

Jeżeli dofinansowanie części 1) czy 2) jest pomocą publiczną, zostaje ono udzielone zgodnie z regulacjami o pomocy publicznej. ■

Małgorzata Nowak

Finanse

Efektywne wykorzystanie energii – nabór wniosków już w styczniu

NFOŚiGW ogłosił nabór wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć w ramach dwóch konkursów programu priorytetowego „Efektywne wykorzystanie energii”. Celem tego programu jest zarówno przeprowadzenie audytów energetycznych w przedsiębiorstwach w celu określenia możliwości oszczędności energii, przeliczalnej na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, oraz przeprowadzenie działań inwestycyjnych służących poprawie efektywności energetycznej, jak i wzrost efektywności energetycznej przedsiębiorstw.

Program będzie realizowany w formie dwóch oddzielnych, niezależnych od siebie części. Na lata 2011-2015 dla obu części Programu Priorytetowego zarezerwowano łączną kwotę 820 mln zł (40 mln zł na dofinansowanie audytów energetycznych i elektroenergetycznych w przedsiębiorstwach oraz 780 mln zł na dofinansowanie zadań prowadzących do oszczędności energii lub wzrostu efektywności energetycznej przedsiębiorstw).

WAŻNE!

Beneficjentem programu może być każde przedsiębiorstwo, którego minimalna wielkość przeciętnego zużycia energii w roku poprzedzającym złożenie wniosku wynosiła 50 GWh.

Część 1) Dofinansowanie audytów energetycznych i elektroenergetycznych w przedsiębiorstwach.

Celem programu jest przeprowadzenie audytów energetycznych oraz elektroenergetycznych w przedsiębiorstwach dla określenia możliwości oszczędności energii, przeliczalnej na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych oraz przeprowadzenie działań inwestycyjnych służących poprawie efektywności energetycznej.

Rodzaje przedsięwzięć

Konkursem objęto audyty energetyczne i elektroenergetyczne w podmiotach, w których minimalna wielkość przeciętnego zużycia energii końcowej (suma energii elektrycznej i ciepłej), w roku poprzedzającym złożenie wniosku o dofinansowanie audytu, wynosiła 50 000 MWh/rok:

- 1) audyty energetyczne procesów technologicznych,
- 2) audyty elektroenergetyczne budynków i wewnętrznych sieci przemysłowych,
- 3) audyty energetyczne źródeł energii ciepła, energii elektrycznej i chłodu,
- 4) audyty energetyczne wewnętrznych sieci ciepłowniczych i budynków.

Dofinansowanie

Dofinansowanie udzielane będzie w formie dotacji do 70% kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia. Może być udzielone na przedsięwzięcie, które nie zostało zakończone przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie – decyduje data pro-

tookołu odbioru audytu. Na realizację programu zaplanowano alokację w wysokości 16 mln zł.

Termin i miejsce składania wniosku

Wnioski będą przyjmowane od 2 stycznia do 30 marca 2012 r.

Nabory w ramach konkursów będą ogłaszane w systemie miesięcznym:

- 1) od 02.01.2012 r. do 31.01.2012 r. – I konkurs,
- 2) od 01.02.2012 r. do 29.02.2012 r. – II konkurs,
- 3) od 01.03.2012 r. do 30.03.2012 r. – III konkurs.

O przynależności do danego konkursu decyduje data wpływu wniosku o dofinansowanie do NFOŚiGW.

Część 2) Dofinansowanie zadań inwestycyjnych prowadzących do oszczędności energii lub wzrostu efektywności energetycznej przedsiębiorstw.

Celem programu jest dofinansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych, realizowanych przez przedsiębiorców, prowadzących do efektywnego wykorzystania energii lub uzyskania wymiernych oszczędności energii.

Rodzaje przedsięwzięć

Konkursem objęto przedsięwzięcia w zakresie inwestycji, modernizacji i ulepszeń wprowadzających do zakładu nowe obiekty, systemy stero-

wania, instalacje i urządzenia techniczne, mające na celu poprawę efektywności energetycznej, a także zmierzające ku temu zmiany technologiczne w istniejących obiektach, instalacjach i urządzeniach technicznych, w szczególności:

- 1) Wdrażanie systemów zarządzania energią i jej jakością (instalowanie analizatorów parametrów sieci) oraz wdrażanie systemów Smart Grid dla zarządzania sieciami elektroenergetycznymi w obiektach przedsiębiorstw.
- 2) Racjonalizacja zużycia energii elektrycznej przez:
 - a) energooszczędne systemy napędowe,
 - b) systemy sterowania napędami np. przez instalacje łagodnego rozruchu,
 - c) energooszczędne silniki,
 - d) falowniki do pomp i wentylatorów,
 - e) energooszczędne sprężarki i systemy ich sterowania,
 - f) wewnętrzne sieci przesyłowe energii, w tym ograniczenie przepływów mocy biernej,
 - g) energooszczędne systemy oświetleniowe,

- h) prostowniki napędów sieciowych,
- i) niskostratne transformatory w lokalnych systemach elektroenergetycznych i wewnętrznych sieciach dystrybucyjnych.
- 3) Racjonalizacja zużycia energii cieplnej i gazu przez:
 - a) izolacje i odwadnianie systemów parowych,
 - b) systemy geotermalne, małe turbiny wiatrowe, kolektory słoneczne, pompy ciepła,
 - c) termomodernizacja budynków,
 - d) rekuperacja i odzyskiwanie ciepła z procesów i urządzeń,
 - e) decentralizacja rozległych sieci grzewczych,
 - f) wykorzystanie energii odpadowej,
 - g) budowa/modernizacja własnych (wewnętrznych) źródeł energii.
- 4) Modernizacja procesów przemysłowych.

Dofinansowanie

NFOŚiGW w ramach niniejszego konkursu przeznacza środki w wysokości do 304 milionów zł.

Dofinansowanie będzie udzielane w formie pożyczek pokrywających do 70% kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia, w wysokości od 3,5 do 42 mln zł.

Pożyczka może być udzielona na okres nie dłuższy niż 5 lat, liczony od daty pierwszej planowanej wypłaty transzy pożyczki.

Minimalny koszt kwalifikowany przedsięwzięcia wynosi 5 mln zł.

Termin i miejsce składania wniosku

Nabór wniosków w ramach II konkursu programu priorytetowego „Efektywne wykorzystanie energii” Część 2) Dofinansowanie zadań inwestycyjnych prowadzących do oszczędności energii lub wzrostu efektywności energetycznej przedsiębiorstw odbywać się będzie w terminie **od 15 stycznia do 15 lutego 2012 r.**

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej NFOŚiGW. ■

Redakcja

**Masz pytanie do naszych ekspertów?
Chcesz uzyskać więcej informacji na wybrany temat?
Napisz do Redakcji! e-mail: podgorska@dashofer.pl**

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., al. Krakowska 271, 02-133 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 00, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Anna Podgórska, podgorska@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: kwartalna 75 zł + 23% VAT, roczna 267 zł (11% taniej) + 23% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2012 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.